

MANAGEMENTUL EDUCAȚIONAL

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR: MIU VIORICA

Școala Gimnazială Beuca, jud. Teleorman

„Elevul este mult mai serios decât credeți voi, educatorii, mai puțin copil decât îl tratați voi.....este nemulțumit de starea-i de copil, vrea să fie adult, să se depășească... preferă dificilul nu agreabilul.”

Alain

Managementul poate fi definit ca știința, arta și tehnica de a planifica, a conduce, a organiza și a controla elementele unui sistem, ale unui domeniu de activitate specific, în așa fel încât să genereze profit.

Managementul echivalează cu a ține în mână, astăpâni, a conduce. Este un cuvânt împrumutat din limba engleză, to manage-a administra, a conduce. Managementul educațional este o practică relativ recentă, apărută în secolul al XX-lea în lume, inspirat din sfera economicului, începuturile pornind de la F. Taylor și H. Fayol, alții fiind de părere că are rădăcinile încă din antichitate.

Conceptul de management educațional poate fi privit ca o acțiune ce include un întreg ansamblu de norme, funcții și metode de conducere orientate spre obținerea succesului în educație.

Managementul educațional = arta, știința de a pregăti resursele umane, de a forma personalități potrivit unor finalități solicitate de societate și acceptate de individ. Managementul educațional are propriile particularități provenind din specificul școlii ca organizație și de caracteristicile managementului psihologic. Nuanțarea managementului educațional constă în dimensiunea moral-axiologică și în mobilizarea resurselor umane în cadrul căreia comunicarea joacă un rol esențial. Obiectivul major al managementului educațional este valorizarea individului și a tuturor capacităților sale.

Dimensiunea organizațională și dimensiunea pedagogică imprimă managementului educațional numeroase dileme. Dilemele subliniază specificitatea managementului în discuție și atrage atenția asupra practicării unor demersuri anume care să fie concordante cu normarea, administrarea și motivarea oamenilor din școală. Conceptul de gestiune în planul educației are referire la modalitatea de administrare a resurselor pedagogice la nivelul sistemului de învățământ, al organizației școlii în context național, teritorial și local.

Învățământul ca domeniu prioritar al vieții sociale, ca ”întreprindere” de lungă durată, de care depinde formarea celui mai important factor al națiunii- omul, pregătit prin studii, forță de muncă și

specialiști- nu se poate și nici nu trebuie să-și permită să aibă eșecuri. Conducerea competentă și eficientă a învățământului, atât la nivelul sistemului, cât și al instituției de învățământ necesită fundamentarea ei științifică. La baza acestei fundamentări stă știința conducerii învățământului sau managementul educațional. Funcția de conducător (manager) al învățământului este o profesie și, ca orice profesie, trebuie învățată.

În timpul predării - învățării - evaluării, profesorul, instruieste, conduce interacțiunile de clasă, modul de înțelegere și învățare prin indicații, atenționări, demonstrații, asigurarea condițiilor, oferirea punctelor de sprijin, aprobări și dezaprobări, stimulări, completări, reactualizări, exemplificări, explicații, comentarii etc.

Profesorul conduce în mod dominator, iar în clasă se instituie un climat de autoritate exclusiv în baza statutului său. Profesorul se integrează, cooperează cu clasa, motivează, sprijină atunci când elevii dovedesc spontaneitate, inițiativă și afirmare.

Profesorul integrat acceptă trăirile, încurajează, pune întrebări, stimulează participarea, sprijină și folosește ideile elevilor, ia decizii curente împreună cu elevii, dar profesorul dominator se concentrează și asupra propriilor idei, dă indicații, critică, așteaptă ascultarea necondiționată.

Pentru a fi un manager eficient al educației prin predarea-învățarea disciplinei sale, profesorul trebuie să aibă o concepție largă asupra educației și instruirii, abordării inerdisciplinare, o înțelegere clară a funcției.

Noul statut al profesorului impune o pregătire mai complexă, mai largă și mai temeinică, determinată și de responsabilitatea ce îi revine și de rolul accentuat al elevului în procesul propriei formări, precum și de modernizarea tehnologiei didactice. Profesorul ocupă o poziție cheie în activitatea de programare, de organizare, realizare și evaluare a procesului educațional.

„Orice profesor este și un creator de modele, de proiecte educaționale, de profile, de metode, și procedee, un inovator”. În perspectiva managementului educațional operaționalizarea conceptului de gestiune angajează acțiuni de informare, evaluare și decizie în activitatea de conducere. La nivelul organizației școlare gestiunea resurselor este prezentă la nivelul tuturor funcțiilor manageriale(planificare - organizare, orientare - îndrumare metodologică, reglare- autoreglare prin acțiuni de cercetare și perfecționare), nu doar la nivelul funcțiilor administrative (planificare, organizare, coordonare, control, decizie). În calitate de conducător el trebuie să creeze condiții optime de lucru, să imprime un stil de muncă plăcut, să introducă o notă de optimism, să mențină o disciplină liber consimțită, să aplice principiile științifice în stabilirea regimului zilnic, a orarului de lucru cu cel liber să stimuleze la muncă.

Implicarea profesorului în diferite activități cultural-educative constituie o dovadă a înțelegerii superioare a rolului său social, acționând ca un agent al transformărilor sociale. În literatura de specialitate s-au făcut dese referiri la talent pedagogic, intuiție pedagogică, înclinație etc. Dar atât talentul cât și intuiția nu au valoare, decât în măsura în care au fost „prelucrate” prin instrucție

pedagogică și psihologică. Pentru ca actul pedagogic să fie condus cu măiestrie pedagogică, profesorul trebuie să fie un bun psiholog și pedagog, să exploreze ființa umană prin metode și instrumente atestate științific și să conducă apoi, cu maximum de eficiență, formarea integrală a personalității elevilor. Măiestria pedagogică înseamnă capacitatea maximă de a elabora modele de personalitate realizabile prin strategii verificate. Puterea și eficacitatea influenței educatorului asupra elevilor constă în priceperea de a se comporta corespunzător cu aceștia, de a le respecta demnitatea, de a-i solicita judicios.

Bibliografie:

Bontaș I ,Pedagogie, Editura Bic All, București 2001

Crețu E, Psihopedagogie Școlară, Editura Aramis, București 1999

Cristea S, Pedagogie Generală. Managementul Educației, Ed. Didactică și Pedagogică, 1996

Cucoș C, Pedagogie, Editura Polirom București 2002

Dicu A , Probleme de psihologie a educației, Ed. Științifică, București 1973

Nicolae Stan , Introducere în Managementul Educațional, 2010

Pontea D, Profesorul și strategiile conducerii învățării, Editura Academiei, București 1989